

*trink~i* ĉevalon je akvo; *vi vane penas kred~i* min, ke tio estas vero Z; *vi min manĝ~os*, mi vin trink~os Z; tondro kampulon memor~as pri Dio Z; la patrino dev~is ŝin manĝi en la kuirejo Z; ili lern~is sian langon paroli malveron Z; ĉio konjekt~as min, ke...; la ideoj pens~as, la sentoj ag~as; mi decid~is mian amikon veni en la lealtron; pli bone estas envi~i ol kompat~i Z, ktp. b) Pasiva senco: sci~i novaĵon al amiko Z (igi novaĵon sciata); trink~i akvon al ĉevalo; mi manĝ~is kokino al miaj gastoj; humileco pardon~as eĉ grandajn krimojn Z; li sent~os al vi sian skurĝon Z; ili kompren~is la neordinaran desegnon; kion la magistrato anonc~as al mi per vi? marĉandaco aĉeton ne dev~as Z; tiu afero decid~is la militon; kolor~i muron; hav~i panon al iu; kon~i sci~on; abon~i gazeton al iu; aŭd~i sian voĉon; disting~i iun, ktp. Rim. 1: Kvankam iu sama lg-verbo povas esti jen aktiva, jen pasiva, ĝi ne povas havi siajn du komplementojn en akuzativo, sed unu el ili devas esti konstruata kun prepozicio; oni ne povas diri: «sci~i amikon novaĵon», sed oni devas uzi unu el la du supre montritaj konstruoj. Rim. 2: La supraj reguloj aplikigas al la verboj derivitaj per lg de verboj jam kunmetitaj kun prefikso: la pluvo malsoif~as (igas malsoifanta) la teron Z; vi elhak~is (igis elhakata) al vi lombon Z; ti elĉiz~is (igis elĉizata) en la roko loĝejon por si Z (Kp I<sup>a</sup> D, Rim. 3). Rim. 3: Kvankam la pasiva senco estas pli ordinara k olta, la lg-verbo povas kelkfoje esti dubasenca. Por forigi ĉiun dubon, oni povas, laŭ la konsilo de Z, esprimi antaŭ la sufikso lg la partecipan sufikson, ekz.: la farmisto mangant~is aŭ mangal~is siajn kokinojn; konant~i amikon pri libro, konal~i libron al amiko. Esprimado de tiu sufikso estas necesa, kiam oni volas precizigi, ke la ago okazos en la estonteco: sin devont~i al la pagado de grandaj sumoj Z. Rim. 4: Kelkaj espistoj, precipe german- k anglingvaj, ŝajnas rigardi la sufikson lg kiel necesan karakterizilon de ĉiu transitiva verbo k inklina superflue k taŭtologie aldoui ĝin al simplaj transitivaj radikverboj, kiuj tute ne bezonas ĝin; ekz. anstataŭ la simplaj korektaj formoj *elekti*, *konvinki*, *minaci*, *fini*, *sin vesti*, ktp, k samsence

kiel ili, oni uzas la formojn *erarajn elekt~i*, *konvink~i*, *minac~i*, *fin~i*, *sin vesti~i*, *tromp~i*, *konfuz~i*, *sufok~i*, *prepar~i*, *konsol~i*, *montr~i*, *vek~i*, ktp. Jam en jaro 1909 s-ro Boirac, prezid. de la Akad., protestis kontraŭ tiu malkorekteco. Oni ankaŭ atentu, ke tia troa uzado de lg kun verba transira radiko tute diferencas de la neceso, sed en dubaj okazoj tute korekta almeto de tiu suf. al substantiva radiko (Kp I<sup>a</sup>, C, Rim. 3). Oni povas ankaŭ uzi la sufikson lg1 kiel memstaran verbon (Kp IV<sup>a</sup>).

III<sup>a</sup> De ĉiuj verboj derivataj per lg, oni povas regule devenigi:

A) Substantivojn, kun la senco: «ago -igi», aŭ «-igaĵo», ekz.: la mort~o je Cezaro; aprobi la nul~on de kondiĉo; kondamnita je pend~o; estu trankvila, mi donos al vi kontent~on.

B) Adjektivojn, kun la senco: «-iganta, povanta -igi», ekz.: san~a aero; mort~a frapo; ruin~ema filino de Babel Z.

C) Adverbojn, kun la senco: «laŭ -iga maniero», ekz.: enu~e paroladi; dev~e rideti.

Rim.: Ĉe tiuj derivitaj adjektivoj k adverboj, la sufikso estas ofte malmulte utila, k tial forlasita: *disting(~)a*, *dolor(~)a*, *lim(~)a*, ktp.

IV<sup>a</sup> Ig1 (tr). Uzata memstare, havas la saman senco kiel la sufikso (Kp ĉe la komenco); ĝi diferencas de *fari*, per tio, ke *fari* signifas, ke io estas ŝangata de ia ekstera kaŭzo, dum *igi* nenion precizigas pri la kaŭzo, k havas sekve pli vastan amplekson: li ~is *fari* al si veston; mi ~is rakonti al mi la novaĵon; ŝiaj hipokrite malhevitaj okuloj ~is supoziti tion. Rim.: Kvankam la ordo de la vortoj estas sufiĉe libera en esp-o, oni kutimas, pro klarco, meti inter *igi* k la infinitivo la subjekton de tiu infinitivo, k post la infinitivo ties komplementon: tiu ĉi brava konduto de nia junularo ~os lin pripensi, k faros lin pli cedema B; kolero de reĝo estas kuriero de morto, sed homo saĝa ~as ĝin pardoni Z; kio do ~is ilin vagadi Z? ĉu ne ekzistas alia bono por la homo, krom manĝi k trinki k ~i sian animon ĝui plezuron de sia laborado Z? la bezono de viaj servoj ~is min vin voki Z; la amuzo ~is min forgesi pri la horo; mi ~is lin forkuri; la farmisto ~is siajn